

عنوان مقاله:

اثر سیستم های خاک ورزی، عناصر روی، آهن و گوگرد بر عملکرد گلرنگ (*Carthamus tinctorius L.*)

محل انتشار:

دوفصلنامه تولید و فرآوری محصولات زراعی و باغی، دوره 13، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمد حطیم - University of Guilan

مجید مجیدیان - University of Guilan

اشکان نبوی پله سرایی - Danmark University

مونا طهماسبی - Markazi Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, Agricultural Research, (Education and Extension, Organization (AREEO

خلاصه مقاله:

در سال زراعی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ در مزرعه مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان مرکزی آزمایشی به منظور بررسی اثر محلول پاشی عناصر ضروری آهن، روی و مصرف خاکی کود گوگرد با سه سیستم خاک ورزی بر صفات کمی و کیفی گلرنگ انجام شد. آزمایش به صورت اسپلٹ پلات در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. سه شیوه خاک ورزی شامل (بدون خاک ورزی، کم خاک ورزی و خاک ورزی مرسوم) که به عنوان کرت های اصلی در نظر گرفته شدند و تیمارهای کودی شامل ۱- شاهد ۲- عنصر روی ۳- عنصر آهن ۴- عنصر گوگرد ۵- روی + آهن ۶- روی + گوگرد ۷- آهن + گوگرد ۸- آهن + گوگرد + روی در کرت های فرعی منظور شدند. صفات مورد بررسی کمی از قبیل عملکرد دانه، عملکرد گل، وزن دانه در طبق، تعداد طبق و همچنین صفات کیفی درصد پروتئین، روغن دانه و اسیدهای اشباع و غیر اشباع اندازه گیری شدند. نتایج نشان داد که بین تیمارهای کودی از نظر عملکرد دانه، عملکرد گل، وزن دانه در طبق، تعداد طبق در بوته، تعداد طبق و روغن دانه تفاوت معنی دار وجود داشت. در تیمار روش های خاک ورزی وزن هزار دانه و اسید چرب لینولنیک تفاوت معنی دار نشان دادند. در اثرات متقابل روش های خاک ورزی و تیمارهای کودی دو صفت تعداد طبق در بوته و اسید لینولنیک تحت تاثیر قرار گرفتند و این دو صفت تفاوت معنی دار داشتند. تیمار کودی (آهن + گوگرد + روی) بیشترین عملکرد دانه با میانگین ۱۳۹۰ کیلوگرم در هکتار، عملکرد گل با میانگین ۱۸۳ کیلوگرم در هکتار، وزن هزار دانه با میانگین ۴۵/۸ گرم، وزن دانه در طبق با میانگین ۱/۲۷ گرم، تعداد طبق با میانگین ۷/۹۱ عدد در بوته، درصد پروتئین با میانگین ۲۱/۲ درصد و درصد روغن دانه با میانگین ۲۶/۵ درصد را به خود اختصاص داد. نتایج این تحقیق نشان داد محلول پاشی عناصر ریزمغذی از طریق افزایش اجزای عملکرد به ویژه وزن هزار دانه، تعداد طبق در بوته و وزن دانه در طبق سبب افزایش عملکرد دانه، درصد روغن و درصد پروتئین دانه گلرنگ شد. همچنین روش های خاک ورزی تفاوت معنی داری بر عملکرد دانه گلرنگ نداشت. با توجه به نتایج این آزمایش مصرف کودهای روی، گوگرد و آهن همراه با کودهای پایه به همراه شیوه کم خاک ورزی می تواند به افزایش عملکرد کمی و کیفی گیاه گلرنگ کمک کند.

کلمات کلیدی:

Linolenic acid, Micronutrient elements, Oil, Seed protein, اسید لینولنیک, پروتئین دانه, روغن, عناصر ریزمغذی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1815939>

